

توسعه مسکن و بن بست معلولین

مهندس مجید رمضان جماعت
شرکت راه و ساختمانی آرشین ابهر

افراد معلول هرگز بدنبال آن نیستند که چیزی افزون‌تر از حق خود بدست آورند بلکه خواسته آنان و حقشان این است که از همان خدماتی که سایر مردم سود می‌جویند بهره‌مند گردند واقعیت این است که خدمات اولیه هرگز در کشور ما به نوبت و به ترتیب اولویت نبوده است. همه مردم میتوانند هر وقت تصمیم بگیرند از منزل خود خارج شوند و به مغازه سرگذر مراجعه نموده و احتیاجات روزانه خود را خریداری کنند. اما در مقام مقایسه معلولین بعنوان یک انسان چه میتوانند بکنند؟ در منازل مسکونی بدون در نظر گرفتن ایام کم توانی، بیماریهای شدید موقتی شرایط افراد سالمند و معلولین در اکثر مواقع پلکان یا پلکان‌هائی در کنار درهای ورودی، داخل ساختمانها و گاهی در میان اطاقها از سوی مالک و طراح ساختمان تعبیه میشوند و بندرت با منزل یا آپارتمانی مواجه میشویم که فردی با معلولیتی جزئی بتواند به راحتی در آن زندگی یا گردش نماید ورود و خروج که دیگر جای خودش را دارد.

با خروج از منزل موانع موجود در پیاده‌رو، فقدان شیب مناسب و پلهای ارتباطی میان پیاده‌رو و سواره رو در فواصل معین، ناهمواریهای مکرر و گاهی باریکی بیش از حد پیاده‌روها و غیره بسیارند. امکانات موجود جهت افراد استاندارد شده که حتماً بایستی روی دو پای خود بایستند، برای معلولین قابل استفاده نیست.

با شناختی که از جامعه کشورمان در دست است صرفاً دو بینش مانع اصلی پیشرفت امور مربوط به مناسب سازی محیط شهری میگردد اولاً تصور میشود معلولیت فقط مختص گروهی خاص است در حالیکه بر اساس برآورد سازمان بهداشت جهانی همه افراد جامعه و در یکی از سالیان عمر خود با معلولیت زندگی

مینمایند. از دیدی وسیع‌تر، بهنگامی که امکانی یا تسهیلاتی در جامعه ای وجود ندارد استفاده کنندگان آن مشخص نیست زیرا اکثر خانه‌نشین میشوند. اگر به گروه فوق سالمندان و افراد دارای معلولیت موقتی را بیافزاییم جمعیتی بیشمار پدید خواهند آمد که همگی حق دارند در چاه زندگی نمایند. کشور ما در حال پیشرفت و رو به صنعتی شدن است در چنین جامعه‌ای تمام نیروها باید مورد استفاده قرار گیرند جهت تحقق این امر توجه به مناسب سازی محیط از کارهائی است که باید صورت بگیرد و چه بهتر که از همین امروز آغاز شود، ثانیاً در نظر گرفتن انسان صرفاً از یک بعد یا یک دیدگاه خاص مانع دیگری است که طراحان و مجریان ساختمانی معابر و شهری در هنگام انجام یک پروژه با آن مواجه میشوند. استفاده کنندگان از امکانات جامعه نباید حتماً سرپا بایستند با پا حرکت کنند، بلند قد باشند، دستشان به درازی دست دیگران باشد.

در این مقاله پیشنهاداتی در مورد بهبود و سهولت رفت و آمد در جامعه برای معلولین ارائه خواهد شد.